

Łódź, dn. 22.06.2022 r.

Strona | 1

Recenzja dorobku naukowego dr n. med. Pawła Goska
po powołaniu mnie przez Radę Naukową Instytutu Psychiatrii i Neurologii, na podstawie art.
221 ust. 5 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz. U. z
2022r. poz. 574, 583, 655, 682) zwanej dalej Ustawą
na recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym

1. Oceny dokonałem w oparciu o otrzymane dokumenty:

- Autoreferat kandydata w języku polskim
- Wykaz osiągnięć naukowych
- Analizę bibliometryczną publikacji naukowych

1. Życiorys i przebieg pracy zawodowej

Dr n. med. Paweł Gosek w 2006r. uzyskał dyplom lekarza w I Wydziale Lekarskim Akademii Medycznej w Warszawie. W 2007 r. uzyskał dyplom ukończenia studiów podyplomowych na kierunku Prawo Medyczne, Bioetyka i Socjologia Medyczna (Uniwersytet Warszawski), a w 2010r. uzyskał dyplom studiów podyplomowych na kierunku Metodologia Badań Klinicznych (Warszawski Uniwersytet Kliniczny). W 2014r. kandydat uzyskał dyplom specjalisty w zakresie psychiatrii, w tym samym roku uzyskał również stopień naukowy doktora nauk medycznych na podstawie rozprawy pod tytułem „Obraz psychopatologiczny faz depresyjnych w przebiegu choroby afektywnej jednobiegunowej i choroby afektywnej dwubiegunowej”.

Dr n. med. Paweł Gosek uzyskał również certyfikaty:

-2016 Certyfikat szkolenia z zakresu oceny Hamilton Depression Rating Scale (HAM-D) - Clinical Trials NetWork and Institute, Massachusetts General Hospital, USA

Strona | 2 -2018 Certyfikacja w zakresie stosowania skali The Positive and Negative Syndrome Scale (PANSS), TPI - The PANSS Institute, NY, USA.

-2021 Certyfikat Good Clinical Practice, NIDA Clinical Trials NetWork, USA

W latach 2007-2008 kandydat odbywał staż podyplomowy w Szpitalu Wolskim w Warszawie, a w latach 2008-2009 pracował jako asystent kliniczny w Aalborg Psychiatric Hospital w Danii. Od 2009r. związał się zawodowo z Instytutem Psychiatrii i Neurologii gdzie w latach 2009-2013 pracował jako młodszy asystent w Klinice Chorób Afektywnych, w latach 2014-2021 jako starszy asystent w Klinice Psychiatrii Sądowej, a od 2021 i obecnie jako adiunkt w Klinice Psychiatrii Dorosłych.

2. Osiągnięcia naukowo-badawcze

Jako osiągnięcie naukowe określone w art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce kandydat wskazał cykl publikacji składający się z 5 prac oryginalnych, które opatrzył wspólnym tytułem „Analiza charakterystyki pacjentów hospitalizowanych psychiatrycznie w ramach realizacji środka zabezpieczającego w warunkach wzmocnionego stopnia zabezpieczenia ze szczególnym uwzględnieniem czynników związanych z czasem trwania hospitalizacji sądowo- psychiatrycznych”. Były to takie prace jak:

- Gosek Paweł, Kotowska Justyna, Rowińska-Garbień Elżbieta, Bartczak Dariusz, Heitzman Janusz: Factors Influencing Length of Stay of Forensic Patients: Impact of Clinical and Psychosocial Variables in Medium Secure Setting. Front. Psychiatry 2020, vol. 11, s. 1-9, id. art. 810 IF = 4.157; MNiSW = 100.

Kandydat wkład w powstanie pracy szacuje na 65%, obejmował on następujące etapy: opracowanie hipotezy badawczej i założeń badania, analiza piśmiennictwa dotycząca

zagadnienia, zebranie danych dotyczących 59 z 99 pacjentów włączonych do badania, współprojektowanie założeń analizy statystycznej, interpretacja wyników, opracowanie manuskryptu.

Strona | 3

- Gosek Paweł, Kotowska Justyna, Rowińska-Garbień Elżbieta, Bartczak Dariusz, Heitzman Janusz: Treatment resistance and prolonged length of stay among schizophrenia inpatients in forensic institutions. *Psychiatry Res.* 2021 Apr; 298:113771. doi: 10.1016/j.psychres.2021.113771. Epub 2021 Jan 29. PMID: 33647704 IF = 3.222; MNiSW = 100.

Kandydat wkład w powstanie pracy szacuje na 60%, obejmował on następujące etapy: opracowanie hipotezy badawczej oraz założeń badania, analiza piśmiennictwa dotycząca zagadnienia, zebranie danych dotyczących 59 z 99 pacjentów włączonych do badania, współprojektowanie założeń analizy statystycznej, interpretacja wyników, opracowanie manuskryptu.

- Gosek Paweł, Kotowska Justyna, Rowińska-Garbień Elżbieta, Bartczak Dariusz, Plewka Aleksandra, Heitzman Janusz: Wieloletnie detencje psychiatryczne - przegląd wybranego piśmiennictwa i analiza danych z oddziału psychiatrii sądowej o wzmocnionym stopniu zabezpieczenia. Praca przyjęta w dniu 08.05.2021 r. do druku w *Psychiatria Polska*, obecnie oczekuje na publikację w trybie ahead of print. IF = 1.657; MNiSW = 40.

Kandydat wkład w powstanie pracy szacuje na 55%, obejmował on następujące etapy: opracowanie hipotezy badawczej i założeń badania, analiza piśmiennictwa dotycząca zagadnienia, zebranie danych dotyczących większości pacjentów włączonych do badania, współprojektowanie założeń analizy statystycznej, interpretacja wyników, opracowanie manuskryptu.

- Gosek Paweł, Kotowska Justyna, Rowińska-Garbień Elżbieta, Bartczak Dariusz, Tomlin Jack, Heitzman Janusz. Longer than prison: Length of stay in a forensic hospital for perpetrators of non-life-threatening crimes. Preliminary data from a

medium security setting. *Crim Behav Ment Health*. 2021 Jun;31(3):162-170. doi: 10.1002/cbm.2202. Epub 2021 Jun 9 IF - 1.929; MNiSW = 70

Strona | 4

Kandydat wkład w powstanie pracy szacuje na 60%, obejmował on następujące etapy: opracowanie hipotezy badawczej i założeń badania, analiza piśmiennictwa dotycząca zagadnienia, zebranie danych dotyczących 59 z 150 pacjentów włączonych do badania, kontakt i pozyskanie danych z Centralnego Zarządu Służby Więziennej, współprojektowanie założeń analizy statystycznej, interpretacja wyników, opracowanie manuskryptu, sformułowanie odpowiedzi recenzentom.

- Connell Catriona, Seppanen Allan, Scarpa Franco, Gosek Paweł, Heitzman Janusz, Furtado Vivek: Czynniki zewnętrzne wpływające na długość pobytu w ośrodkach psychiatrii sądowej - badanie europejskie. *Psychiatria Polska*, 2019, vol. 53 (nr 3), s. 673-689 IF = 1.19; MNiSW = 40.

Kandydat wkład w powstanie pracy oszacował na 35%, obejmował on następujące etapy: współprojektowanie badania, udział przy opracowaniu kwestionariuszy badawczych, interpretacja wyników, analiza piśmiennictwa dotyczącego zagadnienia, korekta pierwotnej wersji manuskryptu i opracowanie finalnej wersji manuskryptu. Jestem autorem korespondencyjnym pracy.

Do podstawowych zadań psychiatrii sądowej, jako dziedziny medycyny łączącej zagadnienia z zakresu psychiatrii i prawa, należy sprawowanie opieki nad osobami, wobec których właściwe sądy orzekły realizację środka zabezpieczającego. Realizacja środków zabezpieczających w Polsce możliwa jest zarówno w formie ambulatoryjnej, jak i w formie przymusowego pobytu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym (tzw. *detencja psychiatryczna*). Realizacja środka zabezpieczającego ma za zadanie zarówno leczenie osób cierpiących z powodu zaburzeń psychicznych jak również zapewnienie bezpieczeństwa publicznego poprzez izolację osób, u których w związku z zaburzeniami psychicznymi utrzymuje się wysokie ryzyko ponownego popełnienia czynów zabronionych. Zazwyczaj konieczność realizacji środka zabezpieczającego w postaci pobytu w zamkniętym zakładzie psychiatrycznym orzeka się wobec sprawców czynów zabronionych, u których występuje

wysokie ryzyko ponownego popełnienia czynów zabronionych, a którzy z powodu choroby psychicznej, upośledzenia umysłowego lub innego zakłócenia czynności psychicznych, nie mogły w czasie czynu rozpoznać jego znaczenia lub pokierować swoim postępowaniem.

Strona | 5

Celem projektu dr n. med. Pawła Goska była analiza charakterystyki (analiza danych demograficznych, klinicznych oraz dotyczących czynu zabronionego) pacjentów sądowo psychiatrycznych, hospitalizowanych w ramach realizacji środka zabezpieczającego w warunkach wzmocnionego stopnia zabezpieczenia oraz analiza czynników związanych z czasem trwania hospitalizacji sądowo-psychiatrycznych.

Czynniki mogące mieć wpływ na czas trwania hospitalizacji sądowo-psychiatrycznych mogą mieć charakter czynników związanych z charakterystyką kliniczną pacjentów, charakterystyką czynów zabronionych, których pacjenci dopuścili się (czynniki wewnętrzne) oraz z uwarunkowaniami systemowymi, prawnymi i organizacyjnymi (czynniki zewnętrzne).

Dane będące podstawą analizy wpływu czynników wewnętrznych przedstawiono w pracach nr 1-3. Mają one charakter retrospektywnej analizy dokumentacji medycznej 150 pacjentów leczonych w oddziale psychiatrii sądowej o wzmocnionym stopniu zabezpieczenia i obejmują m. in. dane pochodzące z opinii sądowo-psychiatrycznych sporządzanych w czasie postępowania sądowego następującego po czynie, szczegółowych opisów stanu psychicznego w trakcie hospitalizacji oraz okresowych opinii sądowo-psychiatrycznych.

W pracy nr 4 porównano czas trwania realizacji środka zabezpieczającego pacjentów sądowo-psychiatrycznych i czas pobytu w więzieniach sprawców podobnych czynów, u których nie stwierdzano występowania chorób i zaburzeń psychicznych w okresie czynu. W tym celu dokonano porównania średnich czasów pobytu pacjentów ośrodków psychiatrii sądowej i średnich wymiarów kar sprawców przebywających w zakładach karnych.

Praca nr 5 poświęcona jest analizie wpływu czynników zewnętrznych na czas hospitalizacji sądowo-psychiatrycznych, dane będące podstawą tej pracy są wynikiem wielośrodkowej współpracy w ramach porozumienia badawczego COST (European Cooperation in Science and Technology), działanie IS1302 Long-Term Forensic Psychiatry Care.

W pracy nr 1, w pierwszym etapie opisano charakterystykę 150 pacjentów hospitalizowanych w Klinice Psychiatrii Sądowej Instytutu Psychiatrii i Neurologii. Większość pacjentów stanowili mężczyźni (n=123, 82%), w większości zamieszkujący tereny miejskie (n=114,

76%). Większość pacjentów w czasie popełniania czynu otrzymywało świadczenia socjalne lub pozostawało bez pracy, jedynie 10% pacjentów było czynnie zatrudnionych. Ponad połowę pacjentów stanowiły osoby z wykształceniem średnim, 28% osoby z wykształceniem podstawowym, niespełna 10% posiadało wykształcenie wyższe.

Edukację w szkołach specjalnych odbywało 8 % pacjentów. Zdecydowaną większość pacjentów stanowiły osoby z rozpoznaniem schizofrenii (57,3%), następnie pod względem liczebności: osoby z zaburzeniami psychicznymi związanymi z organicznym uszkodzeniem OUN (13.3%), zaburzeniami urojeniowymi (13.3%), zaburzeniami schizoafektywnymi (5,3%) oraz z rozpoznaniem upośledzenia umysłowego (5,3%). Analiza popełnionych przez pacjentów czynów zabronionych, wykazała, że w badanej grupie ponad 31% pacjentów dokonało lub usiłowało dokonać zabójstwa, 20.0% osób było detencionowanych w związku z wypowiedaniem gróźb, 15,3% dokonało poważnych uszkodzeń ciała, 13,3% czynów o charakterze znęcania się, 11,3% czynów o charakterze seksualnym a 14.0% innych czynów nie sklasyfikowanych powyżej. Średni czas trwania hospitalizacji, wliczając w to wszystkie dotychczasowe ośrodki psychiatrii sądowej, wynosił 39,14 miesięcy (SD: 42.45, mediana 25.5 miesięcy). Najczęściej ofiarami czynów zabronionych były osoby z rodzin pacjentów, w tym rodzice (n = 38; 25.3%), rodzeństwo (n = 14; 9.3%), żona/mąż/partnerka/partner (n = 13; 8.6%), dzieci (n = 9; 6.0%) lub inni członkowie rodziny (n = 5; 3.3%). Osoby spoza rodziny znane sprawcom lub nieznajomi byli ofiarami czynów w 42.6% spraw (n = 64).

W kolejnym etapie tej pracy, dokonano analizy czynników korelujących z czasem trwania hospitalizacji. Analizowano 63 zmienne, zgrupowane w poszczególne kategorie: czynniki socjo-demograficzne i kliniczne, czynniki charakteryzujące popełnione czyny zabronione, stan kliniczny pacjentów w trakcie ostatnich 6 miesięcy hospitalizacji.

W pracy nr 2 skupiono się na analizie czynników wpływających na czas trwania hospitalizacji w tej podgrupie pacjentów (n=87), wyodrębnionej z ogólnej populacji badanej. Obciążenia genetyczne w postaci dodatniego wywiadu rodzinnego w kierunku chorób psychicznych w rodzinie, poważny charakter czynu (zabójstwo lub usiłowanie zabójstwa) oraz, podobne jak w przypadku ogólnej grupy badanej, cechy lekooporności (przewlekłe występowanie objawów wytwórczych oraz leczenie > 1 lekiem przeciwpsychotycznym) istotnie wydłużały czas trwania hospitalizacji. Przeciwnie, w tej grupie stwierdzenie

uzależnienia od alkoholu lub substancji psychoaktywnych korelowało z krótszym czasem trwania hospitalizacji. Średni czas leczenia był o prawie 8 miesięcy dłuższy w grupie pacjentów z rozpoznaniem schizofrenii niż w populacji ogólnej pacjentów sądowych.

Strona | 7

Praca nr 3 opisuje kolejny etap projektu którym była analiza czynników związanych z ryzykiem wieloletnich hospitalizacji, definiowanych jako pobyt dłuższy niż 60 miesięcy (n=27) oraz pobyt dłuższy niż 84 miesiące (n=15). Spośród analizowanych czynników, czynniki związane z przebiegiem ostatnich 6 miesięcy pobytu pacjentów w oddziałach psychiatrii sądowej najsilniej korelowały z ryzykiem wieloletniego przebiegu detencji psychiatrycznych. Przewlekłe występowanie objawów psychotycznych oraz politerapia lekami przeciwpsychotycznymi (zarówno dla detencji >5 jak i >7 lat), leczenie klozapiną (dla detencji > 5 lat) w sposób istotny statystycznie, korelowało z przewlekłością leczenia. Podobnie czas trwania choroby. Nie obserwowano natomiast istotnych statystycznie zależności w zakresie m. in. wpływu czynników demograficznych, występowania uzależnienia, systematyczności leczenia w przeszłości, charakterystyki czynów wyrażonej ich planowaniem, przewlekłością i wpływem objawów psychotycznych na czyn oraz popełnienia czynów pod wpływem alkoholu lub substancji psychoaktywnych. Nie stwierdzono także, aby popełnienie czynu w trakcie odstawienia leków, wiek pacjentów w czasie rozpoczęcia detencji ani liczba wcześniejszych detencji wpływało w sposób istotny na ryzyko wieloletnich detencji psychiatrycznych. Podobnie, nie stwierdzono istotnych statystycznie korelacji pomiędzy rozpoznaniem chorobowym a ryzykiem wieloletniego przebiegu detencji.

W pracy nr 4 skupiono się na porównaniu czasów pobytu pacjentów ośrodków psychiatrii sądowej (osób przejawiających zaburzenia psychiczne) oraz więźniów, którzy odbywają karę pozbawienia wolności w związku z popełnieniem czynów podobnych do popełnionych przez grupę pacjentów. W tym celu dokonano porównania średnich czasów pobytu pacjentów ośrodków psychiatrii sądowej i średnich wymiarów kar, orzeczonych sprawcom, którzy nie przejawiali objawów zaburzeń psychicznych w czasie czynów (dane uzyskano z Biura Statystyki Centralnego Zarządu Służby Więziennej, stan wykonywania orzeczeń na dzień 09.05.2018 r.). Analizę przeprowadzono dla kategorii przestępstw: groźby karalne, znęcanie się, przestępstwa seksualne oraz uszkodzenia ciała. Z uwagi na brak danych dotyczących osób odbywających karę dożywotniego więzienia, nie analizowano danych

dotyczących usiłowania zabójstwa lub zabójstwa. Wykazano, że chorujący psychicznie sprawcy gróźb przebywają w ośrodkach psychiatrii sądowej o ponad 15 miesięcy dłużej niż zdrowi psychicznie sprawcy podobnych przestępstw przebywają w więzieniach. Podobnie, mężczyźni będący sprawcami przestępstw znęcania się przebywają w warunkach psychiatrii sądowej o ponad 28 miesięcy dłużej niż w więzieniach. Przeciwnie, sprawcy przestępstw seksualnych przebywają o 37 miesięcy krócej w oddziałach psychiatrii sądowej niż w więzieniach. To samo dotyczy sprawców uszkodzeń ciała, którzy także dłużej przebywają w więzieniach (o 8,51 miesiąca dłużej w przypadku kobiet i 1,2 miesiąca dłużej w przypadku mężczyzn). Należy pamiętać, że porównywano dane pochodzące z badania przekrojowego, tym samym należy brać pod uwagę fakt, że dla większości pacjentów ośrodków sądowych czas pobytu ulegnie wydłużeniu. Nie mniej jednak wyniki wskazują na nieproporcjonalnie długi czas pobytu pacjentów będących sprawcami czynów o charakterze znęcania się oraz wypowiedzania gróźb karalnych.

Istotne znaczenie dla organizacji/reorganizacji systemu opieki sądowo-psychiatrycznej ma analiza wpływu czynników zewnętrznych na czas trwania hospitalizacji, w szczególności w kontekście doświadczeń międzynarodowych.

W pracy nr 5, poświęconej temu zagadnieniu przedstawiono wyniki badania kwestionariuszowego przeprowadzonego w grupie przedstawicieli 16 krajów Europejskich, ekspertów w zakresie psychiatrii sądowej, delegowanych przez właściwe agendy („w Polsce przez MNiSW) do uczestniczenia w porozumieniu badawcze COST (European Cooperation in Science and Technology), działanie IS1302 Long-Term Forensic Psychiatry Care. Analizę przeprowadzono zgodnie z sześciostopniowym schematem analizy tematycznej. Jak wynika z analizy zgromadzonego materiału, w praktyce klinicznej istotne znaczenie ma zapewnienie dostępu do wielospecjalistycznego, odpowiednio przeszkolonego personelu realizującego zadania opieki nad pacjentami sądowymi oraz możliwość kontynuowania tych oddziaływań w warunkach psychiatrii środowiskowej. Ponadto, koniecznymi warunkami skrócenia czasu pobytu pacjentów w ośrodkach psychiatrii sądowej są także: zapewnienie spójności regulacji prawa karnego i prawa wykonawczego oraz wdrożenie skoordynowanego systemu obejmującego wszystkie instytucje zaangażowane w opiekę nad pacjentem.

Podsumowując, prace przedstawione przez kandydata są efektem zaplanowanej pracy naukowej, a ich tematyka i zakres dostosowane do aktualnej wiedzy w badanej dziedzinie. W

pierwszych czterech pracach kandydat jest pierwszym autorem, a w ostatniej 4 autorem. Udział w realizacji prac w których kandydat jest pierwszym autorem określany jest na około 60%. Według szczegółowej oceny udział w realizacji cyklu obejmował: opracowanie hipotezy badawczej i założeń badania, analiza piśmiennictwa dotycząca zagadnienia, zebranie danych dotyczących części pacjentów włączonych do badania, współprojektowanie założeń analizy statystycznej, kontakt i pozyskanie danych z Centralnego Zarządu Służby Więziennej, interpretacja wyników, opracowanie manuskryptu, sformułowanie odpowiedzi recenzentom.

Kolejną pracą będącą następnym etapem analizy, niewchodzącą w skład cyklu była:

- Gosek Paweł, Kotowska Justyna, Rowińska-Garbień Elżbieta, Bartczak Dariusz, Tomlin Jack, Heitzman Janusz. Psychological, social and clinical factors associated with homicide/ homicide attempt in mentally disordered offenders - A review of the literature and analysis of data from a medium secured forensic psychiatry unit.

W pracy tej skupiono się na czynnikach związanych z popełnianiem i usiłowaniem popełnienia zabójstw. Porównano dane 49 pacjentów, którzy usiłowali lub dokonali zabójstwa (38 mężczyzn, 11 kobiet) z danymi 101 sprawców innych czynów zabronionych. Obie grupy nie różniły się istotnie pod względem danych socjodemograficznych, dotychczasowego przebiegu choroby, przebiegu hospitalizacji czy występowania zachowań agresywnych lub autoagresywnych w czasie jej trwania.

Pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze

Dr n. med. Paweł Gosek brał udział w wielośrodkowym europejskim badaniu nad zjawiskiem chorób psychicznych i zachowań agresywnych (EUVIORMED). Był to projekt badawczy prowadzony przez konsorcjum złożone z podmiotów pochodzących z pięciu krajów (Polska, Włochy, Wielka Brytania, Niemcy, Austria), podejmujących w sposób kompleksowy problematykę identyfikowania i zapobiegania agresji w populacji osób chorujących psychicznie oraz postępowania w stosunku do osób, u których występują zachowania agresywne. W ramach działań związanych z realizacją projektu do zadań kandydata należały zarówno angażowanie się w prace badawcze w charakterze Post-Doc Researcher, jak i niektóre zadania dotyczące m. in. organizacji pracy, komunikacji w ramach konsorcjum, współredagowania wniosków do Komisji Bioetycznej oraz w sprawie dotacji Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego, jak również zadania związane z prowadzeniem

ewaluacji projektu (jako pakiet roboczy WP-2, koordynowany przez IPIN) delegowane przez koordynatora projektu w Polsce (Prof. Janusz Heitzman). Ponadto, w sposób aktywny uczestniczył w powstawaniu prezentacji, wystąpień i publikacji opracowanych w ramach projektu, w tym publikacji naukowych.

W ramach współpracy wielośrodkowej, wraz z Prof. Januszem Heitzmanem, w latach 2017- 2018, pod kierownictwem Prof. B. Vóllm (University of Nottingham, Institute of Mental Health, UK) uczestniczył w opracowywaniu wytycznych Europejskiego Towarzystwa Psychiatrycznego dotyczących psychiatrii sądowej. W ramach tego projektu był odpowiedzialny za opracowanie sekcji dotyczącej rekomendacji w zakresie metod farmakologicznych redukcji agresji w tym postępowania doraźnego w przypadkach wystąpienia zachowań agresywnych oraz profilaktyki występowania zachowań agresywnych. Po publikacji wytycznych w anglojęzycznym czasopiśmie, jako autor korespondencyjny w ramach zespołu pracowników Kliniki Psychiatrii Sądowej IPIN, koordynował prace nad tekstem poświęconym niezbędnym działaniom prowadzącym do implementacji wytycznych w realiach polskiej psychiatrii sądowej.

Dodatkowo w ramach delegacji Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego, w roku 2014 jako zastępca delegata (Management Committee Member Substitution) a następnie w latach 2015-2017 jako delegat (Management Committee Member) uczestniczył w realizacji COST Action IS 1302: Long-Term Forensic Psychiatry Care (LFPC), projektu finansowanego z dotacji Unii Europejskiej.

Dr n. med. Paweł Gosek w latach 2011-2014 brał również udział w projekcie „Zastosowanie badań elektroencefalograficznych w predykcji uzyskania reakcji na leczenie lekami przeciwdepresyjnymi” realizowanym przez II Klinikę Psychiatrii IPIN oraz Pracownię elektroencefalografii IPIN. Celem tego projektu naukowego była ocena przydatności metody QEEG jako predyktora reakcji na leczenie lekami przeciwdepresyjnymi w grupie pacjentów z rozpoznaniem choroby afektywnej jednobiegunowej, hospitalizowanych z powodu objawów zespołu depresyjnego oraz w grupie pacjentów z rozpoznaniem choroby afektywnej dwubiegunowej, gdzie leki przeciwdepresyjne stosowano jako terapia dodana do leczenia normotymizującego.

W ramach projektu badawczego realizowanego w II Klinice Psychiatrii IPIN, w latach 2012-2014, kandydat uczestniczył w pracach nad zastosowaniem ketaminy w postaci wlewów

dożylnych w leczeniu depresji lekoopornej.

Strona | 11

W podsumowaniu należy zaznaczyć, że w żadnym z tych projektów badawczych kandydat nie był kierownikiem projektu i nie kierował zespołem badawczym. Wymieniona aktywność naukowo-badawcza dr n. med. Pawła Goska wynikała, jak wskazuje przesłana do oceny dokumentacja, z aktywności badawczej całego zespołu Instytutu Psychiatrii i Neurologii, a szczególnie Kliniki Psychiatrii Sądowej w aspekcie uwarunkowań *detencji psychiatrycznej*.

Dorobek i osiągnięcia dydaktyczne

W autoreferacie brak jest informacji o jakiegokolwiek działalności dydaktycznej kandydata, która jest jednym z czynników warunkujących końcową ocenę recenzenta.

Opiniowany brał udział w szkoleniach i konferencjach naukowych takich jak:

- 20th Kongres Światowego Towarzystwa Psychiatrycznego (WPA), 10-13.03.2021 r. - wystąpienie
- 19th Kongres Światowego Towarzystwa Psychiatrycznego (WPA), Lizbona, 21-r. - wystąpienie
- 27th Kongres Europejskiego Towarzystwa Psychiatrycznego (EPA), 6-9.04.2019 r., Warszawa - wystąpienie, współprowadzenie sesji
- VIII Ogólnopolska Konferencja Oddziałów Psychiatrii Sądowej, Spała, 08-r. - dwa wystąpienia
- Instytut Psychiatrii i Neurologii, Spotkania Kliniczne, 19.12.2018 r. - wystąpienie
- 18 Kongres International Association of Forensic Mental Health Services (IAFMHS), Antwerpia, 11- 15, 06 2018 - dwa wystąpienia
- 19 Kongres Sekcji Epidemiologii I Psychiatrii Środowiskowej Europejskiego Towarzystwa Psychiatrycznego, Wiedeń 4-7.04.2018 - wystąpienie

- VII Ogólnopolska Konferencja Oddziałów Psychiatrii Sądowej, Spała, 09 10.03.2018 r. - wystąpienie
- Konferencja z Psychiatrii Sądowej. Szczecin, 08-09.09.2017 - wystąpienie
- ECNP School of Neuropsychopharmacology, 25-30 June 2017, Oxford, UK - plakat + prezentacja
- 28 th ECNP Cong ress, Amsterdam 2015, plakat
- 8th International Scientific Research and Training Conference "Optimisation of treatment in psychiatry", 11-13 -December 2014, Wisła - wystąpienie
- XLIV Congress of Polish Psychiatrie Association, Lublin 27 - 29 czerwca 2013 r.

Pan Paweł Gosek recenzował też publikacje w czasopismach naukowych takich jak: European Psychiatry, Social Psychiatry and Psychiatrie Epidemiology, Advances in Psychiatry and Neurology, Frontiers in Psychology. Ponadto w latach 2019-2020 recenzował abstrakty nadsyłane na konferencje naukowe Warsaw International Medical Congress. Występował on również na wielu konferencjach międzynarodowych i krajowych.

Kandydat należał również do Towarzystw Naukowych takich jak:

Polskie Towarzystwo Psychiatrii Sądowej - członek od 2014 r., Przewodniczący Komisji Rewizyjnej od 2019 r.

Polskie Towarzystwo Psychiatryczne - członek od 2010 r., Przewodniczący Komisji Rewizyjnej Sekcji Psychiatrii Sadowej od 2019 r.

Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Medycyny IFMSA-Poland , Honorowy członek od 2007 r.

Dodatkowo od 2014 roku, jako pracownik Kliniki Psychiatrii Sądowej Instytutu Psychiatrii i Neurologii, aktywnie brał udział w opiniowaniu sędowo psychiatrycznym, będąc powołanym jako biegły *ad hoc* do spraw zgłaszanych do IPIN, w tym także reprezentując Instytut jako instytucję (tzw. opinie instytucji), a w 2019r. pełnił rolę eksperta - lekarza specjalisty psychiatrii dla Krajowego Mechanizmu Prewencji Tortur Biura Rzecznika Praw Obywatelskich.

Kandydat uczestniczył również w międzynarodowych stażach i szkoleniach takich jak:

2017 Szkoła Psychofarmakologii Europejskiego Towarzystwa Neuropsychiatrycznego, 25-30

Czerwiec 2017, Oxford, UK.

2005 Staż studencki - kliniczny z zakresu neurologii, 4 tygodnie, Gunma University Hospital,
Mayebashi, Japonia

Strona | 13 2003 Staż studencki - kliniczny, 4 tygodnie, University Hospital, University of Sewille,
Hiszpania

2002 Staż studencki - kliniczny, 4 tygodnie, Shriners Hospital for Children, Tampa FL, USA.

Rozwój naukowy kandydata

Analiza bibliograficzna kandydata, na podstawie wykazu z Biblioteki Naukowej Instytutu Psychiatrii i Neurologii, przedstawia się następująco:

Oryginalne pełnotekstowe prace naukowe w czasopismach z IF - 10, oryginalne pełnotekstowe prace naukowe w czasopismach bez IF - 2, prace poglądowe z IF - 4, bez IF 1, opisy przypadków z IF - 1, rozdziały w podręcznikach - 1. Liczba prac oryginalnych, w których jest pierwszym - 4, zgłoszone osiągnięcie naukowe osiągnęło wartość IF - 12,155 (w tym jako pierwszy autor IF= 10,965, ale jeden z artykułów jest ciągle nieopublikowany).

Liczba streszczeń ze zjazdów ogólnokrajowych -2 oraz ze zjazdów zagranicznych - 4.

W wykazie osiągnięć naukowy, w tabeli na str. 15 autor podaje, że po uzyskaniu stopnia doktora nauk medycznych, w pracach z IF był pierwszym autorem w 4 oryginalnych pełnotekstowych pracach naukowych, w 1 opisie przypadku i w 1 pracy poglądowej, natomiast przed uzyskaniem stopnia doktora nauk medycznych pierwszym autorem był w 3 pracach poglądowych. Informacje przedstawione w tabeli nie znajdują odzwierciedlenia w wykazie prac przedstawionym w wykazie osiągnięć naukowych. Według ww. wykazu dr n. med. Paweł Gosek, poza osiągnięciem naukowym, pierwszym autorem był jedynie w 3 artykułach w czasopismach naukowych posiadający współczynnik IF, który wynosi 3,4.

Tak nieprecyzyjne przedstawienie zasatwienia bibliometrycznego, który jest najistotniejszym elementem analizy dla recenzenta, stanowi duże utrudnienie w obiektywnej ocenie dorobku naukowego.

Podsumowując, na podstawie wykazu z Biblioteki Naukowej Instytutu Psychiatrii i Neurologii, łączny współczynnik oddziaływania wszystkich publikacji naukowych wynosi IF: 34,169, liczba punktów MEiN: 865. Analiza recenzenta wskazuje także, że łączny IF ze wszystkich prac, w których kandydat jest pierwszym autorem wynosi 14,365.

Liczba cytowań wg bazy Web of Science, z dnia 30.06.2021r. wyniosła 67, bez autocytowań - 48, Indeks Hirsch'a wynosi 4. Liczba cytowań wg bazy Scopus, z dnia 30.06.2021r. wyniosła 76, bez autocytowań - 49.

Wniosek końcowy

Dr n. med. Paweł Gosek posiada dorobek naukowy, którego łączna wartość wyrażona współczynnikiem oddziaływania IF równa jest 34,169 (w tym pierwszym autorem 14,365) i Indeks Hirsch'a równy 4. Prace wchodzące w skład cyklu prac habilitacyjnych osiągnęły współczynnik IF - 12,155, w tym prace w których kandydat był pierwszym autorem osiągnęły współczynnik IF-10,965, w związku z czym cykl prac habilitacyjnych poświęcony analizie charakterystyki pacjentów hospitalizowanych psychiatrycznie w ramach realizacji środka zabezpieczającego w warunkach wzmocnionego stopnia zabezpieczenia ze szczególnym uwzględnieniem czynników związanych z czasem trwania hospitalizacji sądowo-psychiatrycznych nie spełnia znamion osiągnięcia naukowego w myśl art. 219 ust. 1 pkt. 2 Ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce. Poza cyklem prac habilitacyjnych kandydat był pierwszym autorem tylko w 3 pracach posiadających współczynnik IF (zgodnie z wykazem osiągnięć naukowych), gdzie IF wynosił jedynie 3,4. W opinii recenzenta ten fakt powoduje, że oceny całościowej dorobku naukowego opiniowanego również nie można uznać za wystarczającą dla osób ubiegających się o stopień doktora habilitowanego. Kandydat nie kierował również żadnym projektem

naukowo-badawczym. Ważnym elementem w ocenie jest dorobek i osiągnięcia dydaktyczne. Autoreferat jednoznacznie wskazuje, że kandydat nie prowadził żadnej działalności dydaktycznej. Warto przy tym zaznaczyć, że w myśl art. 219 *Ustawy* osoba, której nadaje się stopień doktora habilitowanego wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej. Analiza przesłanej dokumentacji w tym postępowaniu nie pozwala recenzentowi potwierdzić, że i ten warunek przez kandydata został spełniony.

Należy zaznaczyć, że recenzent pozytywnie ocenia wartość merytoryczną i wagę, szczególnie w aspekcie psychiatrii sądowej, podjętego wątku badawczo-naukowego. Jest on jednak typowy pod względem ilościowym dla osób rozpoczynających indywidualne, autorskie prace badawczo-naukowe i na tym etapie nie stanowi znacznego wkładu w rozwój określonej dyscypliny w myśl *Ustawy*, co nie oznacza, że w opinii recenzenta, w przyszłości to nie nastąpi.

Biorąc pod uwagę powyższe moja opinia w sprawie nadania dr n. med. Pawłowi Goskowi stopnia naukowego doktora habilitowanego jest negatywna.

KIEROWNIK
Kliniki Psychiatrii Dorosłych
Uniwersytetu Medycznego w Łodzi
prof. zw. dr hab. n. med. Piotr Galecki
specjalista psychiatria, specjalista seksuolog
5192357